

'Ik kan putten uit, eigen ervaringen'

Tijdens haar revalidatie ontdekte Wendy Legierse-Louwers de lol van het schrijven. Het mondde uit in een kinderboek over Renske. Zij vindt het spannend om de eerste keer in een rolstoel naar school te gaan. 'Of je nu 8 bent of 28, de emoties zijn hetzelfde.'

"Iemand die in een rolstoel zit, is niet eng, raar of anders. Dat wil ik laten zien met mijn boekje. Je kunt gewoon lol maken met Renske, vriendjes met haar worden. Het idee om een boekje te schrijven ontstond dertien jaar geleden, toen ik aan het revalideren was. Bij creatieve therapie ontdekte ik hoe leuk verhalen schrijven is. De therapeut vond dat ik talent had en daar iets mee zou moeten doen. Die suggestie is blijven sluimeren, maar omdat ik geen idee had waarover ik wilde schrijven, kwam er niks van. Tot ik drie jaar geleden in een winkelcentrum weer eens werd aangesproken door een meisje van een jaar of 6, met allerlei vragen over de rolstoel. Heerlijk die onbevagenheid, maar jammer dat de ouders er zenuwachtig van worden en er vaak met plaatsvervangende schaamte bij staan. Toen ik thuiskwam dacht ik: daar moet het over gaan! Ik ben wat gaan googelen en ontdekte al snel dat er bijna geen boekjes zijn over kinderen met een beperking. Zo is het idee voor *Renske met Wielen* ontstaan. Op een eenvoudige manier probeer ik de veranderingen te beschrijven waar je tegenaan loopt als jij, of iemand in jouw omgeving, in een rolstoel terecht komt. Ik kon putten uit mijn eigen ervaringen. Veel drempels die Renske moet slechten, zijn afgeleid van mijn privéleven. Zo vindt Renske het spannend om de eerste keer in een rolstoel naar school te gaan. Ik vond het eng om de eerste keer in een rolstoel naar een feestje te gaan. Of je nu 8 bent of 28, de emoties zijn hetzelfde."

Slappe-poppenbenen

"Waardoor ik precies in een rolstoel ben beland, is onduidelijk. Vijftien jaar geleden heb ik een virusinfectie opgelopen, die waarschijnlijk een stoornis in mijn zenuwstelsel heeft veroorzaakt. Ik heb alle mogelijke onderzoeken ondergaan, maar een concrete diagnose is nooit gesteld. Terwijl ik energie en spierkracht inleverde, plakte de ene specialist een stickertje dat de volgende er weer vanaf peuterde. Die onduidelijkheid was vreselijk om mee te leven.

Aanvankelijk kon ik me nog een beetje voortbewegen, nu heb ik net als Renske slappe-poppenbenen. In het boek leg ik uit dat een pop met plastic benen blijft staan als je hem overeind zet. Eentje met stoffen benen zakt erdoorheen. Gelukkig zijn mijn benen geen blok beton: als ik ze met mijn handen optil, kan ik ze verplaatsen. Bij het aankleden en

mezelf uit de rolstoel tillen, is het prettig dat ze nog meegeven.

Waarderen wat je nog wél kunt, is het allerbelangrijkste. Accepteren dat ik met mijn beperkte energie nooit meer gewoon kan werken en geen kinderen kan opvoeden, viel me erg zwaar. Aan woede, verdriet en teleurstelling ontkom je niet, maar mijn leven werd veel prettiger toen ik de omslag had gemaakt naar wat ik nog wél kan. Ik heb moeten leren om binnen mijn eigen mogelijkheden zoveel mogelijk leuke dingen te doen. En sinds ik mijn grenzen bewaak, heb ik minder diepe dalen. Zo weten mijn vriendinnen dat ik om half vijf bij een borrel kan zijn, en dat ik twee uur later weer vertrek. Ik doe aan alles mee, maar gedoseerd."

Nieuwe vrienden

"Dankzij mijn boek heb ik ook nieuwe vrienden gemaakt. Zoals met de tekenaar die zo goed als gratis prachtige illustraties heeft gemaakt. En mijn buurvrouw, die voor haar pensioen correctiewerk deed en de eindredactie voor haar rekening heeft genomen. Geweldig dat zo veel mensen mij hebben geholpen. Ik ben ook superblij met wat ik het afgelopen jaar allemaal heb mogen doen. Zo heb ik in de regio Eindhoven 21 scholen bezocht en 1400 kinderen voorgelezen uit mijn boekje. Uitgevers die ik benaderde vonden het manuscript ongeschikt voor de commerciële markt en veronderstelden dat er weinig animo voor zou zijn. Ik denk dat ze zich daarin hebben vergist: ook veel scholen in de rest van Nederland willen iets doen met het boekje, en kinderen en ouders vragen of er een vervolg komt. De aantekeningen daarvoor heb ik ondertussen gemaakt. Binnenkort ga ik deel twee uitwerken. Samen met haar vriendjes kan Renske nog heel veel avonturen beleven!"

Renske met Wielen is voor kinderen van 6 tot 9 jaar en gaat over vriendschap met iemand in een rolstoel. Per verkocht boekje doet Wendy Legierse-Louwers een vaste donatie aan het NSGK (Nederlandse Stichting voor het Gehandicapte Kind). Verkoop-prijs €13,95. Het boekje bestellen kan via www.renketmetwielen.info

Tekst: Maria Aarits. Fotografie: Marloes Bosch.